

Pārdomas par potēm un pašapziņu

Ļaunais ir labais neīstā vietā un neīstā laikā.

Arvien vairāk vecāku civilizētā pasaulē sāk apšaubīt medicīnas dienesta vakcinācijas politiku. Arī viens otrs ārsts uzdod sev jautājumu, kā tas, piemēram, ir iespējams, ka vakcīna pret kārtējo gripu, kura katru gadu esot pilnīgi cita nekā visas iepriekšējās, tiek piedāvāta, vēl pirms parādās pati gripa? Ja ieskatās ģimenes ārsta vakcinācijas kalendārā, atklāti sakot, mati saceljas stāvus, jo pēc tā vienam zīdainim pirmajā dzīves pusgadā esot jāsaņem 15 (!) potes pret 7 dažādām slimībām (dažas injekcijas ir kombinētas un satur līdz 5 dažādu smagu slimību izraisītājiem), un turpmāk līdz 14 gadiem vēl 16 potes pret 8 slimībām. Vai kāds var iedomāties, ka viens bērns varētu saslimt ar septiņām viena par otru smagākām slimībām gandrīz vienlaicīgi, pusgada laikā? Tam klāt nāk vēl citas iespējamās potes – pret gripu, ērcu encefalītu, Rota vīrusu utt. Vai visi vecāki zina, ka pirmā pote pret B hepatītu tiek veikta jau dzemdību namā visiem pēc kārtas, tikko viņi piedzimst. Medicīnas personāls neuzskata par vajadzīgu ne tikai saņemt tam vecāku piekrišanu, bet pat viņus vienkārši par to informēt. Un tas viss tiek veikts tajā dzīves posmā, kad bērns vēl dabiskā kārtā ir saistīts ar viņu sargājošiem un veicinošiem garīgiem spēkiem, kuri palīdz viņa imūnai sistēmai pielāgoties jaunai videi, lai kalpotu viņam visu turpmāko mūžu kā viņa vienreizējās individualitātes instruments. Ar masīvo, viņam svešo vielu ievadīšanu maigajā organismā šī saite tiek apdraudēta, bērna imūnā sistēma pārslogota, mulsināta vai pat pašā sākumā gluži vienkārši sagrauta.

Rodas jautājums, kādēļ, neskatoties uz to, ka pošu kļūst arvien vairāk, tomēr slimību nekļūst mazāk, bet gan neapšaubāmi arvien vairāk, turklāt tādu, kuras nav izslimojamas divās, trīs nedēļās, bet gan hroniskas, grūti ārstējamas vai pat nemaz neārstējamas, jo ir saistītas tieši ar totālu imūnās sistēmas vājumu.

Otrs jautājums rodas, ja paskatās, pret kādām slimībām bērni tiek potēti. No vienas puses, tiek veiktas potes pret klasiskām bērnu slimībām kā masalas, masaliņas, garais klepus, vējbakas, kuras viņiem – katram savu un savā laikā – ir nepieciešams izslimot, lai pārveidotu no vecākiem iemantoto organismu par savējo, atbilstoši viņu individuālam uzdevumam šajā dzīvē. Pieredze rāda, ka nepotētie bērni, ja arī saslimst ar kādu (nekad ar visām) no šīm slimībām, tad, pareizi izārstētas, tās tikai nāk viņiem par svētību, jo uzmanīgs vērotājs skaidri redz, ka šādi bērni, pārvarējuši šo dabisko krīzi, ir spēruši kārtīgu soli uz priekšu savā attīstībā.

No otras puses, vērojot dzīvi ar atvērtām acīm, šķiet, attaisnoti var teikt, ka dažas no slimībām, pret kurām bērni tiek vakcinēti, praktiski jau lielā mērā pieder pie cilvēces pagātnes, kad tās tai acīmredzot ir bijušas nepieciešamas, tādēļ mūsdienās to praktiski vairs nav, katrā ziņā epidēmiju formā. Ja tās šur tur arī uzliesmo, tad tikai tur, kur tās vēl ir nepieciešamas vai arī rodas no pašām potēm, kas, protams, netiek afixēts. Te, godīgi sakot, nevilus nāk prātā doma, ka tās tiek apzināti „atsauktas”, lai saceltu kārtējo paniku un iebiedētu vecākus, sevišķi tos, kuri neļauj potēt savus bērnus, vai arī sarīdīt pret viņiem citus kā pret potenciāliem slimības

izraisītājiem, lai arī katram, kurš spēj domāt kaut cik loģiski, būtu jābūt skaidram, ka inficēt citus var tieši tikai atbilstošo vakcīnu saņēmušie bērni vai tādi, kas ir tiešā kontaktā ar slimnieku, un potētiem bērniem taču vajadzētu būt pasargātiem no saslimšanas, citādi kam visa šī potēšana?

No trešās puses, tiek izgudrotas potes pret vēl neesošām slimībām, tādējādi tās tieši izraisot. Savukārt pret tām slimībām, kuras nāk kā šo manipulāciju un visa mūsdienu neveselīgā dzīves veida sekas, nav nevienas potes. Tās neesot ārstējamas. Tas viss, protams, nav oficiālo mediju tēma, taču šodien vairs neko nevar noklusēt. Arvien vairāk cilvēku sāk intensīvi domāt, jautāt un meklēt atbildes uz saviem jautājumiem. Internets ir pilns ne tikai ar blēņām, bet arī ar patiesību. Kurš to meklē, tas to arī atrod. Piemēram, tur var izlasīt materiālu, kurā ir teikts, ka līdz šai baltajai dienai vēl nav pierādīta jebkāda baku(!) vīrusa eksistence. Par to pat esot bijusi izsludināta prēmija, kas paliek neizsniegta, jo tādu darbu gluži vienkārši nav.

Kāds cits materiāls rāda, ka potes esot tikušas ieviestas brīdī, kad atbilstošas slimības jau pašas par sevi ir atkāpušās. Pastāv kompetents viedoklis, ka potes kā tādas vispār ne tikai nav vajadzīgas, bet arī gluži vienkārši kaitīgas cilvēka veselībai.

Kādēļ tas tā ir? Šim jautājumam nepārprotami pievienojas cits: „Kam tas ir izdevīgi?” un atbilde ir uz delnas.

Ja aplūko un pārdomā pastāvošo situāciju no visām pusēm, neatliek nekas cits, kā konstatēt, ka visa šī politika, vismaz tās redzamā daļa, nav nekas cits kā ārkārtīgi ienesīgs farmācijas industrijas business. Cilvēki, ar kuru rokām tas tiek darīts, var par to neko nenojaust, kā tas arī pārsvarā ir, taču arī viņus tas attaisno tikai relatīvi, jo katrs pats var vērot, domāt, jautāt, lasīt un izdarīt secinājumus. Ieskatoties un iejūtoties notiekošajā dziļāk, var nojaust, ka arī farmācijas industrija ir tikai viens starpposms kādā lielākā spēlē, ka tā arī ir tikai kādas augstākas instances gribas izpildītāja, kas ir ieinteresēta totālā cilvēka gara iznīdēšanā, lai neļautu tam pirmajā dzīves pusē sasniegt savu briedumu, kas ļautu viņam otrajā produktīvi darboties atbilstoši savai būtībai. Te ir vietā atsaukt atmiņā Orvela un līdzīgu mākslinieku vīzijas par cilvēces nākotni. Tās nebūt nav vienkārši izgudrotas vai sacerētas mūsu izklaidei. Šķiet, ka mums drīzāk jāsarģējas no melu un to izraisītās baiļu epidēmijas, nekā no kādas citas.

Katrā ziņā es esmu laimīga, ka vismaz pēdējam no saviem bērniem esmu varējusi neļaut taisīt nevienu poti, izņemot pirmo, par kuru man patiešām nebija ne jausmas. Es vēl ne mirkli neesmu to nožēlojusi. Tādu vecāku kļūst arvien vairāk un, jo vairāk tādu būs, jo vieglāk visiem kopā būs atbrīvoties no jebkādām bailēm, apzināties savas tiesības brīvi, uz objektīvas un izsmeļošas informācijas pamata, pašiem vai konsultējoties ar uzticamu ārstu, izšķirties, vakcinēt savu bērnu vai nē, un, ja vakcinēt, tad pret ko un kurā brīdī, atkarībā no individuālās bērna situācijas.

Pasaulē tiek veidotas ārstu apvienības, kuras nosprauž sev uzdevumu apskaidrot cilvēkus šai ziņā. Viņi runā apbrīnojami skaidru valodu, jo ir nopietni norūpējušies par to, kas pašlaik notiek medicīnas jomā, proti, ne vairāk, ne mazāk, kā pavājināta un izkropļota paaudze pēc paaudzes.

Skatieties paši:

www.impfkritik.de

www.impfaufklaerung.de

www.impfschutzverband.de

www.erkennntnisweg.de

www.aegis.de

www.secret.tv

Turpmāk daži fragmenti par šo tēmu no dažādām interneta mājas lapām kā piemēri tam, kā cilvēki, kuri jūtas atbildīgi par sevi un citiem, var rīkoties jau šodien - kamēr nav par vēlu.

Jane Bürgermeister ir Austrijas žurnāliste, kas iesūdzējusi tiesā PVO un farmkoncernu *Baxter* par genocīdu pret pasaules iedzīvotājiem, kas izpaužas mēģinājumā ar potēm izprovocēt vispirms „putnu”, tad „cūku” gripas pandēmiju.

<http://www.youtube.com/watch?v=N2mNIOoFI44&NR=1>

Jane Bürgermeister vācu valodā.

<http://www.youtube.com/watch?v=PeITWCUmTsU>

Jane Bürgermeister angļu valodā.

Obligātā potēšana? Nē, paldies!

1976. gadā Vācijas masu saziņas līdzekļos tika izplatīta panika sakarā ar it kā tuvojošos cūku gripas pandēmiju. Mērķis bija pārliecināt lielāko iedzīvotāju daļu par nepieciešamību ļaut sevi vakcinēt.

Tas, ka potes stiprina mūsu imūno sistēmu, ir izplatīts maldīgs priekšstats. Vakcīnu vielas, par kurām farmācijas koncerni iekasē miljardus, kalpo vienīgi tam, lai izraisītu iedzīvotājos vēl

nopietnākas slimības. Tas gan kalpo ne tikai farmācijas koncernu un to akcionāru peļņas pieaugumam. Aiz dabiskas pandēmijas maskas slēpjas noteiktu aprindu nodoms pamatīgi samazināt pasaules iedzīvotāju skaitu.

Ja ņem vērā strauju iedzīvotāju skaita pieaugumu pēdējo gadu desmitu gaitā un ar to saistīto iespējamo badu nākotnē, tad šādi globālās elites plāni un nodomi iegūst savu skaidrojumu. Vēsture pazīst dažus gadījumus, kad mākslīgi radītā gripa noveda pie obligātās potēšanas, kas savukārt kļuva par cēloni miljonu cilvēku nāvei. Runa ir par t.s. „spāņu gripu”, kas 1918. gadā nonāvēja 50 – 70 miljonus eiropiešu. Turklāt bieži tiek ignorēts fakts, ka šī epidēmija nonāvēja nevis vecus cilvēkus un bērnus, bet gandrīz vienīgi veselus pieaugušos, kas bija saņēmuši poti!

Tagad, pēc nepilniem 100 gadiem, 2009. gadā tiek mēģināts atkal izspēlēt šo scenāriju, un avīzē „BILD” nesēn varēja lasīt, ka veci cilvēki nemaz netikšot potēti tādēļ, ka visiem iedzīvotājiem neesot pietiekami daudz vakcīnu. Viņi tik un tā drīz mirs, tādēļ nav jēgas viņus vēl papildus saindēt.

Redakcija aicina Jūs PRETOTIES OBLIGĀTAI POTĒŠANAI PRET CŪKU GRIPU.

www.aegis.de

Vācu apvienība „Ārsti par individuālo pieeju vakcinācijai”

Par aktuālo situāciju

„Primum nil nocere”. Vispirms nekaitēt. (Hipokrats)

Pēdējos gados tieši mazo bērnu vecāki jūt masīvu spiedienu no oficiālās medicīnas puses ieteikumu formā attiecībā uz bērnu potēšanu. „Ieteicamo” pošu skaits kļūst arvien lielāks, bet nekur nav atklātas profesionālas informācijas par to iedarbību. Ja kādu individuālu apstākļu dēļ vecāki atsakās veikt vienu vai otru poti savam bērnam, tad gadās, ka viņu ārsts vispār atsakās ar viņiem strādāt.

Vācijā piedāvātās aizsargpotes kopš ilga laika tiek ārkārtīgi emocionāli un daudzveidīgi diskutētas. Diskusijas sasniedza savu virsotni pēc Vācijas ārstu konferences lēmuma pieņemšanas atņemt vecākiem izšķiršanās brīvību par aizsargpotēm viņu bērniem un ārstiem aizliegt diferencētu vecāku apgaismošanu par potēm. Šīs konferences galvenās politiskās prasības, tātad, bija: obligātā potēšana un aizliegums ārstiem kritiski izteikties par potēm.

Kā apvienības „Ārsti par individuālo izšķiršanos par potēm“ pārstāvji mēs neesam vakcinācijas pretinieki. Potes var sniegt aizsardzību pret bīstamām slimībām, savulaik to ieviešana ir palīdzējusi daudziem cilvēkiem sasniegt labāku veselības stāvokli. Taču vakcīnu vielas – kā visi medikamenti – var izraisīt arī smagas, nevēlamas blakusparādības, kas atsevišķos gadījumos var paliekoši iedragāt cilvēka veselību. Blakus paliekošam kaitējumam daudzos gadījumos nav skaidrs, kā potes vispār ietekmē cilvēka attīstības procesu un viņa veselību visa mūža garumā.

Apsvērumi starp slimības risku un iejaušanos ar potēm

Kā preventīvie pasākumi, kas tiek veikti ar veselu cilvēku, potes iejaucas cilvēka organisma dabiskajā veselumā, tādēļ tām ir jāatbilst īpaši augstām drošības prasībām. Katram cilvēkam ir pamatīgi jāizsver, pirms izšķirties starp iespējamo saslimšanu un iejaušanos savā vai sava bērna veselajā organismā ar poti. It sevišķi tas attiecas uz bērniem sakarā ar viņu imunoloģisko un neiroloģisko briedumu. Kompetenta izšķiršanās ir iespējama, ja cilvēkam ir izsmeļošanas zināšanas par vakcīnām un pošu programmu īslaicīgo, vidēji ilgstošo un ilgstošo iedarbību.

Mēs ar bažām vērojam, ka lielāko daļu zinātnisku studiju par vakcīnu drošību publicē pošu vielu ražotāji vai katrā ziņā tas tiek darīts ar viņu līdzdalību. Tai pat laikā pētījumi par vakcīnu ilgstošu iedarbību un pošu programmu efektivitāti arvien vēl gandrīz pilnīgi nav veikti.

Ieteicamas vai obligātas potes?

Pastāvīgās vakcinācijas komisijas „ieteikumus” mēs patiešām saprotam kā ieteikumus. Mēs noraidām mēģinājumus arvien uzstājīgāk interpretēt tos kā „medicīnas standartu”, „vakcinācijas priekšrakstus”, t.i., kā pamatu iespējamai pārejai pie obligātās vakcinācijas. Priekšnosacījums jebkādai uzticībai šīs komisijas lēmumiem ir tās locekļu pilnīga neatkarība no farmācijas industrijas uzņēmumiem. Jebkāda finansiālo vai cita veida saistību forma pārsvītrot šīs institūcijas jēgu, uzdevumu un autoritāti!

Pašlaik pieprasītās obligātās vakcinācijas iniciatori neievēro atsevišķa cilvēka tiesības pašam nest atbildību par sevi un saviem bērniem. Viņi ignorē kā iedzīvotāju, tā ārstu neinformētību par imunoloģiskām un epidemioloģiskām aizsargpošu un pošu programmu sekām, kā arī to faktu, ka pošu ieteikumi dažādās Eiropas valstīs skaidri atšķiras. Bet pirmām kārtām obligātā potēšana ir pretrunā ar mūsu tiesībām uz pašnoteikšanos un mūsu fizisko neaizskaramību.

Tādēļ mēs pieprasām:

- ievērot cilvēku tiesības pēc diferencētas, aptverošas konsultācijas ar ārstu, kura uzdevums ir tikai informēt pacientu, neizdarot uz viņu nekādu spiedienu, pieņemt brīvu, individuālu lēmumu par potēšanu vai atteikties no tās. Šo atbildīgo lēmumu var pieņemt tikai pats pieaugušais cilvēks vai bērna vecāki;

- plašus un neatkarīgus pētījumus par aizsargpošu un pošu programmu drošību, iedarbību un ilgstošām sekām. Tikai tādējādi var tikt radīts nepieciešamais pamats jebkādam diskusijām par pošu lietderību vai ar tām saistīto risku.

- brīvu, atklātu, bezaizspriedumainu diskusiju par šiem jautājumiem. Tikai tādā gadījumā var uzskatīt par attaisnotiem iepriekš minētās, bet no interešu konfliktiem brīvas, komisijas pošu ieteikumus.

Ko mēs visi kopā varam darīt?

Mēs – pilsoņi un ārsti – varam apvienot savus centienus un izplatīt sabiedrībā nepieciešamo pamatinformāciju, kas palīdzētu cilvēkiem pieņemt apzinātu lēmumu attiecībā uz vakcināciju.

Kopā mēs varam vākt ziedojumus, lai iespējami drīz nodibinātu neatkarīgu un kompetentu institūtu, kurā varētu tikt veikti pētījumi par daudzu pošu iedarbību un blakusparādībām pirmajos dzīves gados (minētā komisija iesaka 25 potes pirmajā bērna dzīves gadā).

Mēs lūdzam Jūs atbalstīt šī nodoma īstenošanu!

Dr. med. Stefan Schmidt-Troschke

bērnu ārsts *GKH Herdecke*

Apvienības „Ārsti par individuālo

pieeju potēm” valdes loceklis.

„Ärzte für Individuelle Impfentscheidung e.V.“

Gerhard-Kienle-Weg 4

58313 Herdecke

Tel.: 01805.22 10 44

Fax: 01805.33 10 44

info@individuelle-impfentscheidung.de

<http://www.individuelle-impfentscheidung.de/>

PAR INDIVIDUĀLO PIEEJU VAKCINĀCIJAS JAUTĀJUMAM

Par pastāvošajiem pošu ieteikumiem

Pastāvīgās pošu komisijas ieteikto pošu katalogs pēdējo gadu gaitā ir ticis pastāvīgi paplašināts. Šādi ieteiktās potes parasti apmaksā slimības kases, piemēram, 2004. gadā poti pret vējbakām, 2006. gadā pret smadzeņu plēves iekaisumu, meningokoku un pneimokoku. 2007. gadā tika ieteikta pote pret potenciāli vēzi izraisošo HPV vīrusu meitenēm no 12 līdz 17 gadiem, lai arī līdz šim nav ticis publicēts neviens zinātnisks darbs, kas pierādītu šīs potes ilgstošu aizsargājošo iedarbību.

Pēc šiem ieteikumiem zīdaiņiem pirmajā dzīves gadā ir jāiekļūst galā ar 21 dažādu poti, un, ja bērnu paralīzi ar tās trīs tipiem skaita atsevišķi, tad pat ar 27 potēm! Tas turpinās otrajā dzīves gadā ar 12 potēm. Lai arī te runa ir par kombinētām potēm, taču tik un tā tās ir 6 injekcijas pirmajā dzīves gadā, otrajā gadā nāk nākamās 5 injekcijas, ja tiek veiktas potes ar kombinēto vakcīnu MCMV potes (masalas, cūciņas, masaliņas, vējbakas). Ar atsevišķām potēm pret vējbakām tās pat ir 7 injekcijas otrajā dzīves gadā.

Jautājumi par pošu ieteikumu koncepciju

Mūsu bērnu veselības stāvoklis šodien ir katastrofāls. Ne tikai pieaug bērnu skaits ar uzmanības traucējumiem, bet pirmām kārtām arī ar alerģiskām (neirodermits, siena drudzis, bronhiālā astma) un ar autoimūnām slimībām (piem., saslimšanas gadījumu skaits ar cukura diabētu bērniem vecumā līdz 4 gadiem ir pieaudzis tāpat, kā astmas un neirodermita gadījumu skaits). Šīs slimības ir ne tikai ļoti apgrūtinātas un to ārstēšana tik dārga, ka šodien astma ir kļuvusi par visdārgāko bērnu slimību visā pasaulē, bet gan daudzos gadījumos tās noved pie akūtām, dzīvi apdraudošām krīzēm. No astmas bērna vecumā gadā nomirst 2 – 3 no 10.000 ar to slimojošu bērnu. Kopsummā no astmas Vācijā ik gadu mirst 5.000 cilvēku. Slimības, kuru pamatā ir nepareizi imūnie procesi – kā cukura diabēts bērna vecumā (tips I) vai autoimūnais vairogdziedzera iekaisums agrāk bija reti gadījumi, savukārt šodien tie pieder pie bērnu ārsti ikdienas.

Piedāvājamās pošu koncepcijas paredz pilnīgu dažu akūto slimību iznīdēšanu. Lai cik vēlams tas būtu, taču jau tagad ir redzami šādu pasākumu trūkumi, proti, iepriekš minēto ilgstošo pārmaiņu formā.

Pēc dažām no šīm potēm, ko rāda sākotnējā zinātniskā pieredze, vismaz daļēji ir gaidāms negatīvs efekts. Vējbaku pote ASV ir tikai pārbīdījusi saslimšanas vecumu uz vēlāku laiku un

nenodrošina nekādu aizsardzību. Vai pote pret pneimokoku infekciju dos vēlamo efektu, ir vismaz neskaidri: tā neaizsargā pret sepsi (organisma pārplūdināšanu ar baktērijām) un pastāv nopietnas norādes uz šīs potes blakus iedarbību un pat uz nāves gadījumiem tās rezultātā. Aktuālās ziņas no Roberta Koha institūta rāda, ka arī īslaicīgs risks no modernām pošu vielām ir lielāks un smagāks līdz pat nāves iespējai.

Potes un veselība

Potēšanas mērķis ir aizkavēt vai atvieglot infekciju slimības. Tomēr paliek zem jautājuma, vai šī koncepcija – lai cik jēgpilna tā var būt atsevišķā gadījumā – ir derīga vienmēr un visiem. Veselība, it sevišķi maziem bērniem ir aktīvs mācību process, kas piešķir visai bērna attīstībai intensīvu aktivitāti. Katrs mazs bērns konfrontē ar savu vidi, spēlē ar to un tādējādi mācās ar to apieties. Pie šīs „spēles” pieder arī iespēja piedzīvot slimības ar paaugstinātu temperatūru, un te t.s. klasiskām bērnu slimībām piemīt pavisam īpaša nozīme. Ar savām akūtajām drudzainajām krīzēm agrīnajā bērnu vecumā un to pārvarēšanu tās izšķiroši palīdz attīstīt un stiprināt bērna imūno sistēmu. Pie šādām atziņām ir nonākusi arī modernā imunoloģija. Šīs slimības pirmām kārtām pieprasa vecāku un ārsta līdzdalību un palīdzību.

Daudzas potes apslāpē šo cīņu zīdaiņa un maza bērna vecumā. Par to ir jādodomā pirms katras potes, bet tas ir pārāk nepietiekami izpētīts. Taču visi zinātniskie pētījumi par „rietumu dzīves stila”, pie kura pieder arī potes, sekām nonāk pie secinājuma, ka veselība plaukst vislabāk vidē, kurā ir iespējama inficēšanās ar drudzi izraisošām infekcijām un tādām bērnu slimībām kā masalas un vējbakas un kur drudzis netiek apspiests. Tā, piem., pacienti, kuri iepriekš ir slimojuši ar paaugstinātu temperatūru, retāk saslimst ar vēzi (Albonico 1996).

Attīstības lēcieni, kurus agrāk regulāri varēja vērot pēc bērnu slimību izslimošanas, pašlaik gandrīz vairs nemaz netiek ņemti vērā, taču tie ir viscaur vērojami, it sevišķi masalu gadījumos (Kummer 1999). Ikvienu izslimota bērnu slimība ved pie kādas jaunas, noturīgas imūnās kompetences, kas veicina imūnās regulācijas līdzsvaru. Imūnās sistēmas studijas rāda, ka alerģijas un autoimūnās slimības var saprast kā sekas tam, ka imūnā sistēma nav varējusi gūt nepieciešamo mācību.

Bieži tiek izvirzīts arguments, ka potes piespiežot bērnu cīnīties ar relatīvi nelielu svešo vielu (antigēnu) daudzumu. Tas gan ir pareizi, taču te netiek ņemts vērā, ka tieši attīstības procesā esošā imūnā sistēma ar poti tiek piespiesta uz reakciju, kas nevar būt individuāla konkrētā organisma atbilde, kā tas ir iespējams infekciju gadījumā. Arī iespējamais kaitējums no daudzām papildus vielām, ko satur potes, nav pietiekami noskaidrots. Beidzot ir jāņem vērā arī tas fakts, ka potes ir papildus imūnās sistēmas pārslogojums, kas nāk klāt tam darbam, ko bērns veic pielāgojoties savai videi. Turklāt pošu ieteikumi iet tik tālu, ka esot jāpotē pat neskatoties uz to, ka bērns ir viegli apslimis un viņam ir temperatūra.

Par potēšanas laiku

Ņemot vērā visu iepriekš teikto, pastāv draudi, ka agrās potēšanas dēļ imūnās sistēmas mācību process tiek iztraucēts. Tādēļ jāapšaubā ne tikai lielais pošu skaits, bet arī to veikšanas laika brīdis. Pēc pastāvošajiem ieteikumiem ar to esot jāsāk, arī par agru dzimušajiem, apmēram 8 nedēļas pēc piedzimšanas. Taču tieši pirmie trīs dzīves mēneši ir laiks, kad imūnā sistēma dabiskā kārtā pilnīgi pārkārtojas. Ja grūtniecība noritēja tā, ka tās laikā netika izraisīta pretreakcija pret svešo mātes imūno substanci, tad tieši šajā laikā pamazām tiek attīstīta imūnā atbilde uz svešām vielām. Lai arī tas ir atšķirīgi dažādās slimībās, taču var uzskatīt par likumu, ka pirmajos trīs mēnešos imūno procesu centrālais uzdevums nav cīņa ar svešām vielām, bet gan pirmā bērna imūnās sistēmas orientācija.

DEVIDS AIKE PAR POTI PRET „CŪKU GRIPU”

Videointervija ar B3TA žurnālistu 2009. gada 12. jūlijā

Deivids Aike (*David Icke*) ir viens no pasaulē pazīstamākajiem finanšu oligarhu savvērestības pret cilvēci pētniekiem un atmaskotājiem. Viņa pētījumi ir pamatoti precīzos un uzticami pasniegtos faktos. Viņš iedzen pasaules varas turētājus sprukās. Tie no savas puses mēģina viņu aplūsināt ar preses cenzūras likumiem un pieprasot no valsts orgāniem apieties ar viņu kā ar likuma pārkāpēju. Bet viņš, kā arī daudzi līdzīgi noskaņotie cilvēki, neļauj sevi iebiedēt; šiem cilvēkiem personīgā labklājība atkāpjas otrā plānā, jo viņi apzinās, ka šodien pasaule kopumā ir sasniegusi savā attīstībā kritisku punktu, kurā cilvēces kā tādas nākotne tiek masīvi apdraudēta, un par vienīgo veidu, kā to nepieļaut, viņi uzskata patiesības izplatīšanu un cilvēku modināšanu attiecībā uz varas elites nodomiem un metodēm, ar kurām tā cer sasniegt savu mērķi.

Deivids Aike: Tas ir ļoti svarīgi, un es ceru, ka šis video izplatīsies internetā pēc iespējas ātri.

Ja tu gribi tuvākajā laikā izdarīt kaut ko, lai aizsargātu sevi un savu ģimeni, es varu pateikt tikai vienu: NEĻAUJ SEVI POTĒT! Saki to pēc iespējas vairākiem cilvēkiem, meklē informāciju internetā, tas viss ir manā mājas lapā. FBI saņēma uzdevumu iesūdzēt tiesā noteiktas grupas un organizācijas. (Ir domāta *Jane Bürgermeister*, austriešu žurnāliste, kas iesūdzēja tiesā PVO&Co par cūku gripas pandēmijas izraisīšanu caur potēm).

Viņu mērķis ir dramatiski samazināt Zemes iedzīvotāju skaitu, tādēļ viņi grib iekļūt cilvēka ķermenī un to mentāli, emocionāli un fiziski destabilizēt. Tādēļ viņi ievieš arvien vairāk pošu bērniem. Pašlaik mēs esam tiktāl, ka bērni saņem 25 potes, kamēr vēl nav sasnieguši 2 gadu

vecumu. Tas tā ir ASV, Lielbritānijā un citās valstīs. Imūnsistēmai, kas atrodas attīstības stadijā, tā ir katastrofa. Bērns ir topoša būtne, un mēs ievadām viņam pirmajos dzīves gados šīs 25 potes!

Mums cilvēkiem ir neticama aizsardzības sistēma – cilvēka imūnā sistēma. Ja tā ir stipra un labā formā, tā uztur mūs veselus. Tā atbrīvo ķermeni no infekcijām. Ja jūs pavājināt imūno sistēmu ar potēm vai iztraucējiet tai domātā uzdevuma izpildi, jūs padarāt sevi pieejamu smagām slimībām līdz pat nāvei.

Pret cilvēka imūno sistēmu tiek burtiski karots. Ja imūnā sistēma sabrūk, arī mēs sabrukam, vai arī, ja tā nedarbojas labi, mēs nevaram dzīvot pietiekami ilgi. Un tas tiek nodarīts bērniem pirmajos dzīves gados! Par to ir runa šajā līmenī. Es nesaku, ka daudzi cilvēki nomirs vienā naktī. Tas būtu pārāk acīmredzami, taču šo pošu sekas pēc kāda laika izpaudīsies visdažādākajos veidos, jo ķermenis ir elektroķīmisks organisms un tam piemīt optimāls ķīmisks līdzsvars. Ja šis līdzsvars tiek iztraucēts ar no ārpuses ievadītām ķīmikālijām un/vai tiek iztraucēti elektromagnētiski avoti, tas vairs nefunkcionē korekti – ne emocionāli, ne mentāli, ne fiziski.

Ja tagad aplūko visu to elektromagnētisko un bioķīmisko uzbrukumu summu (pārtikā, dzērienos, mobilo telefonu izstarojumā utt.) kļūst skaidrs, ka mēs tiekam burtiski bombardēti un it sevišķi bērni. Tas ir karš pret mūsu imūno sistēmu un apziņu.

Ja savieno visus šos punktus: pārtiku, potes, dzērienus un medikamentus, tad ir skaidrs, no kurienes rodas slimības.

Žurnālists: 1976. gadā ASV tika atklāta cūku gripa. Televīzijā rādīja šausmu ainas par to, kā cilvēki inficējas. Turklāt to pavadīja šaušalīga mūzika un drūma diktora balss.

Deivids Aike: Tieši tā! Tas viss atspoguļojas mūsu apziņā. Tā ir manipulācija ar mūsu uztveri, jo tā nosaka mūsu rīcības veidu. Ja tu gribi kontrolēt kāda rīcību, tev jākontrolē viņa uztvere.

Apziņa, kurā viņi vairāk par jebko citu grib turēt cilvēkus, ir: „BRIESMAS! BRIESMAS! BRIESMAS!” Ja tu iedves kādam bailes un pastāvīgi tās uzturi, tad viņš meklēs ārpusē kaut ko, kas aizsargās viņu no šķietamām briesmām.

Dod cilvēkiem cūku gripu un viņi teiks: „Glābiet mani no cūku gripas!” Atbilde: „*Okay, cool, dod mums savu roku! Dārgumiņ, tev jāļauj sevi sapatēt, nāk cūku gripa, aaaaa!!!*” Panika.

Cilvēki, ejiet internetā, sameklējiet *Swine Flu 1976*, vai paskatieties *Youtube* lapā 1976. gada cūku gripas reklāmu (*Advent Swine Flu 1976*). Toreiz viņi gribēja iepotēt cilvēkiem pandēmiju, kas pati par sevi nekad nebūtu sākusies. Un sekas bija tādas, ka cilvēki mira un juka prātā. Un tagad viņi grib dabūt to gatavu vēlreiz un vēl plašākā mērogā. Tā ir viņu eksperimentu forma ar mums. Viņiem prātā ir kaut kas vēl lielāks, un šis ir viņu tests, lai redzētu, kā mēs reaģēsim.

www.davidicke.com

Deivids Aike runā par poti pret cūku gripu – angļu valodā ar vācu subtitriem:

<http://www.youtube.com/watch?v=Mn2ZgflAO3g&NR=1>

NĀVES GADĪJUMI

PĒC POTES PRET DZEMDES KAKLA VĒZI

Risks tiek novērtēts par zemu

Veselīga, sportiska meitene no Austrijas pēkšņi nomira pagājušā gada oktobrī, pēc 20 dienām, kopš viņai tika iepotēts gardasilis (*Gardasil*), potes viela pret dzemdes kakla vēzi. Četrus mēnešus pirms tam kāda 17-gadīga meitene no Vācijas zaudēja dzīvību – vienu dienu pēc otras potes devas saņemšanas. ASV, kur šī pote ir atļauta kopš 2006. gada vasaras, tika dokumentēti 10 nāves gadījumi, kuri notika ļoti drīz pēc uzņemumā *Sanofi-Aventis/Merck* izgatavotās potes vielas ievadīšanas. Zinātnieki neredz nekādas kauzālas kopsakarības starp šiem nāves gadījumiem un potēm. Potēto meiteņu nāves gadījumu skaits atbilstot statistiskai iespējamības normai šajā vecuma grupā kā „nāve nezināmu iemeslu dēļ”, lai arī īstenībā šie gadījumi attiecas uz pantu „pēkšņa nāve nezināmu iemeslu dēļ”, kas notiek nesalīdzināmi retāk. 2006. gadā, piemēram, neviena vienīga sieviete vecumā starp 15 un 20 gadiem nav nomirusi šādos apstākļos. Un tomēr Vācijā potes tiek ieteiktas arvien tālāk, it kā nekas nebūtu noticis, un to propaganda gūst arvien plašāku rezonansi. Laikā no 2006. gada līdz 2008. gada janvārim Vācijā un Austrijā ir tikušas potētas 700 000 jaunu sievietes. No 2007. gada janvāra līdz oktobrim aptiekas ir pārdevušas 190 000 paciņas ar potēm. Slimo kases izmaksāja par šiem 10 mēnešiem 80 milj eiro. Potes vielas pret dzemdes kakla vēzi ir visdārgākās no pašlaik esošām (500 eiro) – skaists ienākums preparāta izgatavotājiem un acīmredzot arī pošu ieteicējiem, kuri ir cieši saistīti ar farmindustriju. *Thomas Hein* jau 2006. gada beigās brīdināja no šīs potes ieviešanas, jo tās derīgums ir pārāk maz pierādīts un risks pārāk maz izpētīts. *Dr. med. Thomas Mayr* runā žurnālā „*Pulsar*” par „vareno izmēģinājumu ar cilvēkiem”, jo šeit jaunām sievietēm tiek piedāvāta potes viela, kas ir iegūta pēc pilnīgi jaunas ģenētiskas metodes. Tas esot „eksperiments bez jebkādiem aprēķiniem attiecībā uz tā ilgstošām sekām”.

Avoti: Thomas Hein: „Impfungen bei Gebärmutterhalskrebs. Eine neue Attacke auf Patientinnen“, *raum&zeit* Nr. 144; www.pulsar.at.

POTE PRET ĒRČU ENCEFALĪTU

Histērija maza dzīvnieka priekšā

Slimība:

Ērču encefalīta vīrusu pārnes ar to inficētas ērces pārsvarā maijā, jūnijā un septembrī, oktobrī. Ērces ir visaktīvākās pēcpusdienā un vakarā. Ne visas ērces pārnēsā ērču encefalīta vīrusu. Ērces inficējas ar šo vīrusu no inficētiem dzīvniekiem, galvenokārt no pelēm, sūcot tiem asinis. Kalnos augstāk par 1000 m ērču praktiski nav.

Pēc inficētas ērces koduma - atkarībā no cilvēka organisma pretošanās spējām - 60 - 80% cilvēku seku nav, 20 - 30% rodas gripai līdzīgas slimības pazīmes un apmēram 5 - 10% tiek skarta arī nervu sistēma.

Dabā ieteicams uzturēties tērpā ar garām piedurknēm un apakšā noslēgtām biksēm, kā arī slēgtos apavos. Pēc atgriešanās mājās jāpārmeklē ķermenis, vai nav piesūkusies ērce. Ēteriskas eļļas un dažādi līdzekļi pret insektiem atbaida ērces.

Ērci izņem ar pinceti vai vislabāk ar diviem asiem nagiem. Ērce cilvēkam pārnes slimības ierosinātāju tikai tad, kad ir pilnīgi piesūkusies. Tādēļ svarīgi to pēc iespējas ātrāk noņemt. Pēc tam koduma vieta jādezinficē.

Kaitējumi pēc ērču potes var būt daudzveidīgi – no drudža un paralīzes līdz izkaisītai sklerozei.

Pote:

Līdz pat šodienai nav neviena pētījuma, kurā komplikācijas pēc ērču encefalīta potes būtu salīdzinātas ar komplikācijām, ko izraisa ērču encefalīts nepotētiem cilvēkiem.

Austrijā ar lieliem plakātiem ik gadu tiek izraisīta burtiski masveida panika attiecībā uz ērcēm, un iedzīvotājiem tiek uzspiesta potēšanās. Pēc ierēdņu apgalvojumiem tādējādi saslimšanas gadījumu kļūstot ar katru gadu arvien mazāk. Katrā ziņā statistikas dati neparāda, cik no saslimušajiem bija potēti un cik nē. Zemnieku sociālās apdrošināšanas dienests Austrijā ziņo, ka no 1984. līdz 1995. gadam par spīti ar ērču encefalīta vakcīnu potēto iedzīvotāju skaita pieaugumam atbilstošu saslimšanas gadījumu skaits nav samazinājies.

Avots: www.aegjs.ch